

Lieutenant James Russell Martin

James Russell Martin werd geboren op de boerderij in de buurt van het landelijke dorpje Bognor, Ontario, Canada op 10 oktober 1916. Bognor ligt ten zuidoosten van Owen Sound, Ontario. Hij was het op een na jongste kind van Willem en Eliza Martin. Russell, zoals hij bekend werd, had 3 zussen (Margaret, Bessie en Mary) en 3 broers (Willie, Dave en Arthur). Alle kinderen waren zeer intelligent, maar Russell overtrof ze allemaal en werd aanbeden door al zijn broers en zussen.

De kinderen gingen allemaal naar een uit 1873 stammend stenen schooltje met één leslokaal vlak bij hun huis.

Russell was een briljante student. Om Russell naar de middelbare school in Meaford te laten gaan, moesten William en Eliza voor hem kost en inwoning betalen, want de school was te ver van huis om er met paard en wagen of in de winter heen te gaan. De wegen waren vaak onbegaanbaar. Tijdens de depressie, waarin weinig mensen zich konden veroorloven om de middelbare school te bezoeken, voltooide Russell niet alleen Grade 13, maar hij werd een van de beste studenten aan de Meaford High School. Hij was ook kapitein van het Meaford High School Cadet Corps.

Zoals gebruikelijk in die tijd, brachten alle kinderen, met inbegrip van Russell, vele vrije uren door om te helpen op de velden van de boerderij in een tijd toen er nog geen elektriciteit en auto's waren. Alle jongens hielpen met ploegen, planten, stenen verwijderen, wieden en oogsten, ook op warme middagen, hoewel in dat gebied er vaak een lichte bries waaide, die hielp om de met zweet doordrenkte mannen en jongens af te koelen. Russell was vol energie en had altijd een twinkeling in zijn ogen. Hij zag de humor in in elke situatie. Hij was snel van begrip en bracht plezier in het leven van iedereen om hem heen. Er waren genoeg kinderen in de familie Martin om samen op in een wei in de buurt van het huis honkbal te spelen. Vissen was ook een favoriet tijdverdrijf dat William had doorgegeven aan zijn kinderen. Gelach werd vaak gehoord als Russell onschuldig kattenkwaad uithaalde en dan op zijn beurt weer voor de gek gehouden werd. De familie Martin was zeer hecht. Russell was ook een avontuurlijk persoon en leek veel op zijn zus Bessie.

Russell had geen interesse in de voortzetting van de familietraditie om boer te worden en hij kon niet wachten om de wereld in te trekken. Vanwege Russels capaciteiten, ging zijn vader naast zijn landbouwbedrijf bijverdienen als metselaar, zodat Russell kon gaan studeren. Hij werd in 1936 ingeschreven op de Queens University in Kingston, Ontario, Canada, met als studierichting de mijnbouwkunde. Hij studeerde in 1940 af als Bachelor of Science in de Mining Engineering (BSc). Hij kwam weer thuis tijdens de kerstvakantie in december 1939. Zijn familie was blij om hem te zien en ze waren allemaal samen gekomen op de familieboerderij met Russells zwager en zijn nieuwe nichtjes en neefje. Iedereen bracht iets te eten mee. De lange tafels met tafelkleden waren gevuld met veel eten en puddingen. Russell had twee konijnen gevangen en die waren toegevoegd aan de lijst van voedsel. Na de Eerste Kerstdag met een gevulde gans, werden de kaarsen in de kerstboom in de woonkamer aangestoken en de hele familie verzamelde zich rond de piano om kerstliederen te zingen. Russell's moeder, Eliza Martin, speelde piano en werd begeleid door Russell's vader, William Martin, op de viool. Allen van de Martin-clan hadden goede zangstemmen.

De ouders, William en Eliza, lieten bij het bezoek van Russell een officiële familie foto maken op 28 december 1939 in de studio van een fotograaf in Meaford. Voorste rij (van links naar rechts): Willie Martin, William Martin (vader), Eliza Martin (moeder), Arthur Martin. Middelste rij: (van L naar R): Dave Martin, Russell Martin, Margaret (Martin) Crosskill. Laatste rij: (L naar R): Mary Martin, Bessie (Martin) Shields. Dit was de laatste familie foto ooit genomen en blijft een waardevol bezit dat wordt gedeeld met de volgende generaties in de familie.

Tijdens zijn universitaire periode, ontmoette Russell een meisje uit Sydenham, een dorp ten noorden van Kingston, die net als hij veel humor en levenslust bezat. Ze waren een perfecte match! Op 6 november 1940 trouwde Russell met Erma Leonard in Pembroke, Ontario.

Na de bruiloft, belde hij zijn ouders, William en Eliza Martin, om hen te informeren over zijn huwelijk en stuurde hij huwelijksaankondigingen (geen uitnodigingen) naar de familie op de dag voor de bruiloft. Zijn ouders waren gekwetst, maar waren blij om te horen dat ze in The Calvin United Church getrouwd waren. De hele familie bleef gek op Russell, vergaf het hem en heetten hem en zijn jonge vrouw van harte welkom wanneer ze Bognor zouden bezoeken.

De familie was zo vol van liefde voor Russell en Erma dat toen Russell in juli 1943 verscheept werd naar Engeland, Erma in augustus 1943 uitnodigde en met haar op een warme, zomerse dag naar The Harrison's Park (dat is er nog steeds vandaag de dag) in Owen Sound te gaan voor een picknick. Ze bleven er de hele dag ook om naar een concert in de buitenlucht te luisteren. Tijdens Russells verblijf in Pembroke, was hij de assistent-ingenieur van de legerplaats voor het gehele ambtelijk apparaat. Hij vervulde deze functie een jaar. Op 2 oktober 1941, meldde hij zich aan bij het leger en door zijn universitaire opleiding kreeg hij de functie van tweede luitenant. Volgens zijn militaire staat, was hij 1 meter 80 cm groot en 66 kilo zwaar. Dit duidt er op dat hij lang en slungelig was, wat nog steeds een karakteristieke eigenschap is van de Martins. Tijdens het wachten in de rij bij de recruitment-center in Toronto, Ontario, ontmoette Russell Martin een andere jonge man die stond te wachten om dienst te nemen met de naam Russell Kennedy. Russ Kennedy was ook ingenieur en had ook gestudeerd aan de Queens University. Ze kenden elkaar niet, want Russ Kennedy was een jaar na Russell Martin op de uni gekomen. Door hun zeer vergelijkbaar persoonlijkheden, ontstond er een hechte vriendschap toen zij naar Brockville, Ontario, Canada, gingen voor de opleiding aan het Officer Training Centre.

Toen de twee mannen hun opleiding hadden voltooid, gingen ze naar de Royal Canadian Engineers opleidingscentrum Training Centre in Petawawa. Russell Martin, nu bekend als Russ, behalve voor zijn familie in Bognor, en zijn beste vriend, Russ Kennedy werden samen toegewezen aan de Brockville Officer Training Centre als instructeurs. Dit was zeker een teleurstelling voor Russell Martin gelet zijn levenslust. Hun vriendschap bleef hecht en ze hadden het geluk om samen te worden toegewezen aan Trois Rivieres (Three Rivers), Quebec, vervolgens aan Sussex, New Brunswick en ingedeeld bij de 23ste Field Company van de Royal Canadian Engineers. Dit was het begin van hun echte avonturen en actieve deelname aan de oorlog.

Op 5 juni tot 14 juni 1943 werd Russell Martin opgenomen in het Sussex Militair Hospitaal met acute amandelontsteking. Hem werd toen ziekteverzuim tot 19 juni verleend. En zijn vriend Russ Kennedy werden verscheept naar Engeland op 17 juli 1943. Volgens Russ Kennedy in zijn boek "Boten, Bruggen & Moed", besloot hun bevelhebber dat het te verwarrend was om twee luitenanten met de naam Russ te hebben, daarom werd Russell Martin bekend als "Jimmy", na zijn volledige naam: James Russell Martin. Ook schrijft Russ Kennedy in zijn boek "Boten, Bruggen & Moed", dat de twee vrienden tegelijk verlof hadden en naar Londen gingen, waar ze uiteindelijk terecht kwamen bij het hondenrennen. Geen van beide had ooit hondenrennen gezien, dus Russell Martin luisterden naar de gesprekken van een aantal regelmatige bezoekers en gebruikten die informatie bij het plaatsnemen van hun inzet. Dit bleek voor hen \$ 60 op te leveren. Dit is een ander voorbeeld van intelligentie van Russell Martin.

De twee zouden beste vrienden blijven in hetzelfde regiment tot Russell Martin's dood tijdens de Operatie Market Garden / Operatie Berlijn. Volgens een geniesoldaat uit de 23e Field Company genaamd Don Sommerville, hielden de mannen van zijn compagnie echt van Russell Martin. Hij werd omschreven als een "vierkante man", wat betekent dat hij een all-around man was, die zijn werk goed kende, zich goed uitte en zeer geliefd was. In de nacht van 25/26 september 1944, was luitenant Russell Martin vrijwillig aan boord van een van de twee aanvalslandingsboten die vertrokken vanaf de zuidkant van de Neder-Rijn tegenover Oosterbeek. Hij ging als officier belast met het organiseren van de evacuatie van de para's van de noordzijde van de rivier met behulp van de landingsboten. Volgens Don Sommerville was de nacht erg donker en zwart met veel regen en bliksem. Helaas kreeg Russell Martin's boot een voltreffer van een Duitse mortier en doodde alle vier de mannen op de boot (ook Sapper Leslie Joseph Roherty, Sapper Harold Cecil Magnusson en korporaal William Daniel Ryan). Don Sommerville werd door iemand, die het zag gebeuren, verteld, dat er een heldere flits te zien was en de boot verdween. De familie Martin troosten elkaar toen ze het bericht ontvingen dat Russell Martin werd vermeld als vermist. Toen ze het bericht ontvingen dat hij officieel dood werd verklaard, raakten zijn vrouw, zijn ouders en al zijn broers en zussen volledig overstuur. Ze hielden al die jaren erna niet op om over Russell te praten. Zelfs nu, 70 jaar later, zijn er gemengde gevoelens van trots en verdriet onder de Martin nakomelingen. Hij was een briljante jonge man, die net aan het begin van zijn veelbelovende carrière stond. De wereld werd een donkere plek voor de Martin-clan op september 25/26, 1944 De 23e Field Company van de Royal Canadian Engineers had ook veel verdriet over het verlies van luitenant James Russell Martin. Hun traditie

volgend om een gevallen kameraad te eren, bouwden ze hun volgende Bailey brug over het Albertkanaal in België en noemde het de Martin Bridge. Het stond er 40 jaar voordat deze vervangen werd door een permanente brug.

Russell werd tijdens zijn militaire dienst onderscheiden met 6 medailles. Hij ontving The Canadese Volunteer Service Medal met sluiting, The France en Germany Star, The Defence Medal, The 1939-1945 Star, The 1939-1945 War Medal en postuum, uit Nederland, de Bronzen Leeuw met de zwaarden in de Orde van Oranje Nassau. Russell Martins jongere broer, Arthur, die ook gevochten had als schutter tijdens de Tweede Wereldoorlog bezocht, voordat hij terugkeerde naar Canada, Russells graf op de begraafplaats van Elst.

In 1946 werden de resten van luitenant James Russell Martin opgegraven en herbegraven op de Canadese militaire begraafplaats in Holten, Nederland. In de loop der jaren hebben velen van de Martin-clan Russells graf bezocht. De achternicht van Russell, Cathy en haar man Scott Meyers waren de volgende uit de Martin-clan die eindelijk Russell Martin graf te bezochten op de Holten Begraafplaats bijna 70 jaar later, in 2014. Wat een emotioneel bezoek, dat was !! Cathy had gemengde gevoelens van verdriet en geluk om eindelijk Oom Russell te "ontmoeten".

Zij schreef deze levensloop van James Russel Martin, die wordt bewaard in het Informatiecentrum Canadese Begraafplaats Holten.

